

Božena Dobrovičová - Záriečská

# S tebou Pane



Božena Dobrovičová – Záríečská

## **S Tebou Pane**

*VERÍM...*

*Neboj sa, len ver!*

*Marek 5, 36*

## **Verím a prosím**

Ja verím  
Pane môj,  
že i za mňa  
si zomrel  
na Golgote,  
aby si  
moje  
hriechy  
zmyl.

Tak  
prosím,  
Pane môj,  
srdce čisté  
stvor mi  
a zbav  
hriechu.  
Len Tebe  
slúžiť chcem!

## **Najkratšia modlitba**

Bože,  
zachráň ma!

Krátko  
vzdychám.

Deň,  
čo deň.

Tak kráčam  
s Tebou...

až  
prídem  
raz

v Tvoju  
sieň...

## Skúšky

Pýtam sa,  
súč ťažko skúšaná.

Ó, Pane, aj tento  
kalich?

Modlím sa,  
prosiac o svetlo...

Ved' každá skúška  
k dobru je,  
keď vedená je  
rukou Pána.

Skláňam sa  
s bážňou  
pred ním  
a vd'ačne ďakujem,  
keď som obstála...

## **Ruky**

Ked' smútiš  
a zdá sa,  
že niet  
nádeje...

Predsa  
sú tu!

Tie ruky,  
ruky Ježišove.

Tak na nich  
môžeš spočinúť  
pokojne.

On Ťa  
zachráni!

## **Dar**

Dostala som  
vzácný dar  
do vienka života.

Od rodičov  
a cirkvi,  
vieru v Ježiša.

Životom  
s vierou som  
smelo kráčala.

Údermi  
kmášaná,  
ako trstina  
vo vetre  
som sa kývala.

Hoc,  
pochybnosť  
prišla,



viery som  
sa nevzdala.

A vďaka  
daru tomu,  
som  
živého Ježiša  
stretala.

Tak  
kráčam  
ďalej.  
Chráním  
tento dar.  
S úžasom  
jeho cenu  
spoznávam!

Sme  
deťmi života,  
keď máme  
živú vieru  
v Ježiša

## **Ty so mnou kráčaš**

Ty so mnou kráčaš  
vždy Ježiš môj.

Už ráno ma  
ruka Tvoja pohľadza.

Chráni kroky moje  
po celý deň.

Keď skúškou ma  
život navštívi,  
neklesnem.

S Tebou  
zoceliem...

Ďakujem,  
že so mnou si.

Zostaň so mnou,  
prosím!

A ved' ma  
stále,  
až pokiaľ  
príde deň,  
keď odídem.

Ty so mnou  
vstúpiš  
do kráľovstva  
nášho otca.

Ja mám  
iba  
tento  
sen.

## **S Tebou Pane**

S Tebou Pane,  
chcem kráčať...

Veď ma prosím,  
Tvojimi cestami.

Nedaj zahynúť!

Posilňuj moju dušu,  
mysel a telo,  
aby Tebe  
na slávu slúžilo.

Ja verím,  
mne i iným  
požehnáš.

Tu časne  
a tam  
v Tvojom kráľovstve  
večnom.

## **Nebojím sa**

Nebojím sa  
ničoho.

Pane môj,  
keď si  
so mnou.

Len Ty  
ma cestou  
pravou ved!

Prosím Ťa  
večer i ráno.

Ty ma teš!

## **Modlitba**

Žehnaj mi,  
Pane, prosím,  
keď ráno vstávam.

Ďakujem  
za tento deň,  
ktorým si ma obdaril.

Posilňuj dušu moju  
i telo  
a uzdrav ma celú.

Požehnaj,  
prosím,  
deti a rodinu  
a ľudí okolo.

Nech viera  
v Teba  
aj ich uzdraví!

## **Tvoje dielo**

Biely sneh  
kryje bolesti  
čiernej zeme.

Je čistá.

Tak,  
prosím,  
očisti  
Pane  
i moju  
dušu.

Zbav  
hriechu  
zlého...

Dar  
čistoty  
je Tvoje dielo.

## **Nereptajme!**

Nereptajme,  
keď  
zdá sa,  
že to,  
čo treba,  
sa nám  
nedostáva.

## **Nereptajme!**

Veď  
všetko má  
svoj čas.  
Pán  
vie,  
čo  
kedy  
treba.

Ruku  
žehnajúcu



má  
pre každého.  
Prichádza  
včas.

Ďakujeme!

Za všetko,  
čo  
nadelil  
nám...

## **Hrad prepevný**

Hrad prepevný  
je Pán Boh náš.

Tak spievame...

My všetci  
chceme  
chodiť  
po Tvojich  
cestách,  
Pane.

Ty si hrad  
žitia nášho  
Nedaj nám  
zahynúť,  
prosíme!...

**Tak uver!**

Tak, vyhnali  
t'a.  
Láska...  
Žobrat'.  
Vraj  
t'a netreba.

A teraz  
sa prizeraš,  
ako  
bez Teba  
hynú...

Tak uver,  
človeče,  
že bez lásky  
a viery  
žiť  
sa nedá!  
**Pros Pána o ňu!**

## **Láska**

Krehko  
a nežne klíčiš.  
Lúče slnka  
nehrejú,  
aby posilnili  
tvoje slabé  
výhonky.

Treba ti  
zmohutnieť.  
Srdce  
rozsvietiť!

Veď tento dar  
vzácný  
nie je  
každodenný.  
Ak oň  
neprosíme  
Teba,  
Pane.

**A tak...**

A tak  
zostáva troje:  
viera,  
nádej,  
láska.

Ale najsilnejšia je láska!

Tak píše nám  
apoštol Ján.

Uverme v tento  
Boží dar!

Veď keby  
láska nebola,  
chýbal by  
zmysel života.

Buďme k sebe  
navzájom láskaví

***DUCHOVNÉ PREŽÍVANIE...***

***Zvestujem Vám veľkú radosť, ktorá  
bude patriť všetkým ľuďom.  
Narodil sa Spasiteľ, Kristus Pán...***

***Lukáš 2, 10 – 11***

## **Milénium**

Žijeme nové Milénium...  
Mnohí si mysleli,  
že sa budú diať  
iné zázraky  
ako vo veku  
predchádzajúcom...

Zatiaľ však ďakujme!

Ďakujme, že zostala  
láska!

Aj keď cvengot mincí  
často znie  
hlasnejšie  
ako tlkot  
ľúbiaceho srdca.

Ďakujeme za krásu!  
za každé ráno,  
keď môžeme  
pokojne vstať.

Za krok v ústrety  
novému dňu.

Deťom tiež ďakujeme  
za ich čistú dušičku.

Úprimné a zvedavé otázky.  
Aj ľuďom,  
ktorých stretnúť  
je dar.

Za rieky,  
zem, hory  
a polia ďakujeme.

Za domov,  
rodinu a vlasť,  
že zostala nám.



Tak chráňme to,  
čo sväté  
je nám.  
A v srdci  
nosme vďaku  
za všetko.  
Ďakujme!

Za všetko,  
prečo sa  
oplatí žiť.

Čo z lásky nám  
nadelil náš Pán!

## **Novoročný vinš**

A tak Vám všetkým,  
želám!

Rána plné slnka,  
úsmev  
v detskej tvári.

Chlieb  
na stole každodenný.

Teplo domova,  
prácu,  
lásku,  
pevné zdravie.

Úsmev,  
čo roztopí  
chlad  
a rozihrá  
srdce.

Aj pevný  
stisk dlaní.  
Silu ducha,  
čo prekoná  
tíeseň.

Pokoj v dome,  
v dedine,  
i v meste  
a v celej  
krajine.

Tak nech je  
celý rok  
pre Vás  
požehnaný.

## Veľkonočná

Čas Vianoc pominul...  
kradmo sa zakráda jar,  
blíži sa Veľká noc,

A mňa čaká púť...  
Tak ako Teba,  
Ježiš môj!  
Čistý a nevinný!

Keď kráčam životom,  
zdá sa mi,  
že ťažký nesiem kríž.  
A skúšok je priveľa  
na moje krehké ramená.

No neklesám,  
veď Ty si zomrel  
aj za mňa.  
A vykúpil život môj.  
Aj životy iných.

Tak kráčam  
za svetlom  
a dvíham  
srdce hore,  
ved' prídem  
raz...

K Tebe,  
Ježiš môj!  
V to verím  
pevne.

## Veľká noc I

Už je tu  
čas šibačky  
aj oblievačky.  
Maľované vajíčka  
v košíčku sa usmievajú...

Dievčatá šibačov čakajú.  
Tí korbáčom  
dievčatá vyšibajú,  
aby zdravé boli.  
Vodičkou polejú,  
aby opekneli.

Za odmenu šibači  
korunky, koláčik, vajíčko,  
ba možno...  
i božtek dostanú...

Tak to ide každý rok  
veď Veľká noc  
má svoju moc..

## **Veľká noc II**

Veľká noc!  
Vzácná je  
tvoja moc.

Chlad, zimu  
si pokorila.  
Jar k životu  
prebudila.

A príroda ožila.

Ľudské srdcia  
sa láskou  
a vierou  
opäť  
naplnia  
a do novej  
úrody  
um a prácu  
vložia...

By v lete  
a  
v jeseni  
úrodu,  
čo zjari  
zasiali,  
bohatú  
zobrali.



## **Jar**

Prišla si,  
ved' čakali  
t'a všetci,  
ty nádherná...

Si božím  
poslaním  
a proroctvom  
naplnenia  
leta aj jesene...

Potom po kráse  
a plodnosti  
príde zima.

Príroda zaspí,  
aj my tak  
dozrieme...

## **Letné volanie**

Náruč plná kvetov  
otvára nám leto.

Počuť žblnkot riečky,  
čo s morom  
sa snúbi,  
a láka  
do diaľav...

Posielam pozdrav  
moru,  
ďalekým krajinám  
na perutiach  
čajky...

Želám  
Vám všetkým,  
pohodu  
a pokoj  
v dňoch  
letnej dovolenky.

## Letný dotyk lásky

Tak náhle priletel ten motýľ  
hravý,  
ktorý tak rýchlo mihne sa,  
sť a tieň  
a šíri vôňu,  
vôňu lásky...  
No nevieme niekedy,  
či je to naozaj,  
alebo sa iba hráme...  
Veď je tu letné vábenie  
a ilúzia  
niečoho čo chceme,  
či márne hľadáme.  
Či možno chytiť do dlaní  
pár letných dotykov?  
A zamknúť krídla motýlie  
Tam, kde život kypí a ponúka  
Toľko návnad?  
Sť a lúka pestrá,  
plná kvetov?  
Tak let'!

Leťme!  
Leťme za snom slnečným  
kým nepríde mráz,  
čo skosí kvety na lúke.  
Potom je po lete a čo zostane?  
Iba ak dotyk horúci,  
ktorý si treba ukryť  
aj pre dni sychravé,  
veď prídu...

## **Jeseň**

Už oblohu mračná  
ťažké ťažia  
ako hriech temný.

No, k zemi  
nepoložia  
toho,  
čo v duši  
má svetlo  
a v očiach  
smiech.  
Tak,  
neboj sa!  
Za slnkom  
vykroč vpred!

Ved' jeseň má  
ešte slnka dosť  
a na Všetko  
sa nájde  
u Boha liek.

## **Sviatok duší**

Dnes  
v kalendári  
sviatok  
je...  
Pamiatka zosnulých.

Kráčam  
ulicou  
a obdivujem  
pokoj psov.

Nebrešú.  
Ba,  
Usmejú sa...  
Tak,  
ako to vie iba pes.  
Veď,  
svätia  
pokoj  
duší  
tiež.

Stretám  
mladíka  
s kyticou.

Nesie  
ju  
mŕtvemu,  
alebo  
láske  
snád'?  
Svieti  
mu  
v tvári  
jas.

Ten pokoj svätý,  
nech šíri sa  
vôkol nás.

## **Pamiatka zosnulých**

Vo svetlách plávu cintoríny  
v mestách i v dedinách,  
keď sviatok zosnulých ctíme.

Hoc, slza sa v oku zaleskne  
nejednému z nás,  
Neplačme!

Ved' tí, čo predišli nás,  
tých už nič nebolí.  
Niektorí už tešia sa  
na nebesiach...

Iných čaká rozuzlenie...  
Zásluh, či hriechov v živote,  
tam hore u Boha.

Tak teda hlavu skloňme  
a s tichou modlitbou sa  
k Bohu prihovorme.



## **Advent**

Čas prípravy  
a očakávania...

Ludia čakajú na príchod  
Spasiteľa a Kráľa.

Príroda potemnela  
a poberá sa k spánku...

V príbytkoch zažiarí  
svieca na venci adventnom  
a rozdelí tmu.

Svieca čakania  
na zrodenie sa svetla  
v srdciach – príchodom  
Ježiša.

Tak ako štyri  
ročné obdobia máme.  
Štyri i sviece sú.

Ked' štvrtá dohorí,  
príde čas nový,  
čas očistenia  
a pokoja.

Čas vianočný,  
čas zrodenia  
sa  
Spasiteľa  
a kráľa.

## Požehnaný čas

Tak tíško  
padá sneh.

Krajinu  
pokryl  
biely šat.

Anjel  
zvestuje  
dobrú zvesť.

Dieťaťko  
Ježiš  
leží  
v jasličkách.

Boh požehnal  
tento čas.

Z hriechu  
vymanil nás,

čo číha  
každodenne  
na každého  
z nás.

Tak nech je  
požehnaný  
vianočný čas!

## **Vianočná túžba**

Keď si  
tu,  
Pane,  
sú Vianoce  
v nás.

Daj,  
prosím,  
nech vždy  
s Tebou kráčame.

Tak nech svieti  
svetlo Tvoje  
na ceste  
k Tebe  
hore.

Tak  
si to  
v modlitbe  
želáme.

## Čas najkrajší

Tíško  
už krajina  
spí.  
A ľudí  
obdaril  
harmóniou  
tento  
čas.

Cítiť  
vôňu  
ihličia  
a počut'  
hlahol  
zvonov.

Ved'  
nastal  
čas  
najkrajší  
čas - Vianoc.

## **Vianoce prišli...**

A predsa prišli!  
Túžobne očakávané!

V dave  
náhliacich sa ľudí  
úsmev oteplí  
mrznúce city.

Tie skoro zabudnuté...  
Znovu ožili!

Svetlo sa -  
Rozsvietilo!

Veď,  
prišli  
Vianoce!

## **Vianočný čas**

Už prišiel ten čas.  
Čas vianočný.

Tak dlho čakal ho  
každý z nás...

Ruky – prácou unavené.  
Srdcia zomdleté!...

Opäť ožili!  
Sť'a vodou zázračnou  
skropené!...

Boh sklonil sa  
k nám!

Zázrak zhora  
nám  
daný bol!



V jasliach  
dieťaťko  
leží  
utešené  
a vôkol  
ozýva sa  
anjelský zbor!

Tak!

Srdcia  
hore  
pozdvihnime!

A žime v láske!

V harmónii  
so všetkou  
pohodou.

Ved' pre každého  
to prichystal Pán!

## **Vianoce a čas**

Tak tíško  
plynie čas  
a mení  
vôkol nás.

Zdá sa nám  
niekedy ťažké  
s časom zápasit',  
no všetko  
musíme prežiť.

To,  
čo bolelo,  
čas vzal  
a ranu  
zacementil.

Tak svetlom slnečným  
zase nás navštívi  
v čas vianočný  
a lásku medzi ľuďmi

rozsype ruka tá, čo  
často pomáha  
neviditeľne  
a požehnane – ruka Božia.

Tak k sebe  
dobrí bud'me,  
veď tu spolu  
dočasne sme.

## **Vianočná**

Už prišiel  
čas vianočný  
dýchol  
na kraj sviatočný.

Lásku  
ľuďom nadelí,  
štedro  
dobrých odmení.

Tak,  
zamknime hnev,  
zášť na sto  
zámkov  
mimo nás.

V skvostný  
tento čas  
dušu láskou  
naplníme.

Ved' jeden  
druhému  
tu časne  
žijeme.

Potom  
vo večnosti  
Pánovej  
sa uzrieme.

## **Vianoce**

Ked'  
si  
tu  
Pane,  
sú  
Vianoce  
v nás.

Daj,  
prosím,  
nech vždy  
s Tebou  
kráčame.

Tak  
si  
to  
v modlitbe  
želáme.

## **Jedlička**

Les  
opadaný.

Les spí...

A predsa,  
niekto  
bdie,  
veď  
zeleňou  
sa  
krášli  
strom,  
ktorý  
symbolom  
Vianoc  
a lásky  
je.  
Kto?  
Je to jedlička.

***BLÍŽNYM***

***Boh žije všetkým ľuďom, ale nie  
všetci žijú Bohu***



## Čas

Ten nezastavíš!  
Letí ako vták,  
Plynie ako prúd rieky.  
Rýchlo!  
A čo život dal,  
iba to zostane Ti.  
Sen mladosti a lásky  
ešte chvíľu  
chce každý snívať!  
Ten poletuje ako  
motýľ,  
ten sen hravý.  
Z kvetu na kvet,  
ale všetko je už  
iba prelud krátky...  
Váž si to čo máš!  
Naozaj!  
Veď svet je iba javisko,  
iba chvíľu na ňom  
každý hráme.

Tiež dlh životu  
často splácame.  
Tak,  
verme  
Bohu  
a jeho  
cestou  
kráčajme.

## **Kolobeh života**

Z lásky sa rodí život...  
Ja, ty, my všetci  
sme sa narodili domov.

Prvé slová učila nás mama  
a chlieb krájala  
ruka láskavá.

Kroky prvé nesmelé,  
viedla jej ruka tiež,  
aj cestu do školy  
merali sme spolu,  
ba otec sa pridal  
občas tiež...

A už prvé písmenká  
hľadili papier školskej písanky  
a rátaniu  
učil dobrý učiteľ.

Rástli sme a múdreli...

A prišli aj prvé dotyky,  
dotyky lásky, čo  
rozvili sa sťa  
lupene ruže.

No, niektoré  
i zranili.

A život?  
Ten bežal ďalej.

Sťa tátoš,  
s časom  
o závod...

No, čas,  
ten nemožno oklamať!  
Neúprosne ráta  
svoj diel  
ďalej.

Každý chce,  
ten svoj čas naplniť...

Vzdelanie, práca,  
rodina, deti,  
ved' poslanie  
je také.

No, pozor!

Nech miesto na zemi  
má každý z nás!

Ved' všetci sme  
sa narodili domov.

Keď hlavu striebri vlas  
a vráska sa tisne  
vedľa očí,  
tak je tu,  
aby sme život zhodnotili,  
tak ako sme ho žili.

Ved' každý z nás,  
rád povie v kruhu  
vnúčeniec a detí.

Život krásny je  
a naplnili sme ho  
všetci.

Ved',  
vracať sa bude  
raz  
na ceste  
poslednej  
na ceste  
domov  
pod hrudu  
rodnú  
každý  
z nás,  
keď  
príde  
jeho  
čas!...

## **Ženám I**

Čo vynorí sa v mysli  
pri myšlienke ŽENA,  
aký obraz?

Bohyňa Afrodita,  
či ubolená  
Mária a ctená?

Žena – obrazom  
Krásy, lásky a života  
je stálym.

Je kvetom rozvíjajúcim sa,  
čo vôňu šíri  
dookola.

Je rosou,  
čo detské ústa vlaščí.  
A láskou muža pohladí,  
blaží.

Je strážkyňou krbu rodiny.  
Je soľou zeme  
i múzou krás.

Sú spojením života.  
Muž a žena.

Tak, ako to  
Stvoriteľ dal.

Úcta patrí žene.



## **Ženám II**

Cez báseň  
a kvet  
sa prihováram  
všetkým ženám.

Ved' od stvorenia  
sveta  
dar života  
patrí  
vám mužom  
a nám ženám

Každá svoj údel,  
či poslanie  
nesie odhodlane.

V rodine,  
v práci,  
či iné má  
poslanie.

Muž žene a žena  
mužovi aj deťom  
oporou sú  
si navzájom  
a ten  
dar platí  
aj dnes!

## **Ženám, mamám**

Každá z Vás  
sa zrodila  
ako žena!  
Dostala  
poslanie  
Byť nositeľkou  
života...

Pôvabom krásli deva mládenca,  
manželka muža.  
Na dcéru otec hrdý je.  
A múdrosťou, no najmä  
láskou každá mama  
chráni deťom domov svoj.

Deti, tie kvety života  
sú odmenou mame i otcovi,  
keď dobre samé  
v živote obstáli.  
Kolobeh života sa napĺňa:  
Z lásky sa rodia deti,

Žena a muž  
sú darom  
si navzájom.  
A tak tam,  
kde žena  
ozdobou muža je  
aj rodiny,  
či už v kráse,  
múdrosti,  
láske  
a добрote,  
tam jej poslanie  
splňa sa úplne.

A za všetko to,  
patrí jej  
úcta  
kvetom vzdaná:  
Si láska,  
si milovaná,  
si žena!

## **Mame k sviatku**

Máš ruky upracované,  
ved' deti chovať  
nie je ľahké.

No, srdce  
Plné lásky máš,  
čo viedla nás  
už od  
kolisky.

Život ti cestu  
ružami nevystlal,  
no predsa kvitli  
všade a bolo  
u nás ako  
na záhrade.

Teraz ti čelo  
zdobí vráska,  
ved' cesta  
tvoja nebola

vždy ľahká.

A predsa si nás  
tri vyviedla  
do života.

Tak ti k tvojmu  
sviatku vravím  
aspoň  
krátko  
úprimné  
ďakujem!

## **Starkej**

Už striebro  
trblieta sa  
v твоjich  
vlasoch  
a ruky máš  
upracované.

No,  
srdce  
zostalo ti  
dobré  
ako chlieb,  
čo dávala si  
deťom.

Hoc,  
tieseň  
prišla  
v čase  
nepokoja,  
láska a úcta

vždy zvíťazila.

Tak sa na božiu  
chválu obrátila.



## Otcovi

Hoc,  
neraz zdalo sa mi,  
že málo času  
pre mňa máš,  
predsa si rodinu  
chránil.

Práca, čo prešla  
Tvojimi rukami  
aj rodinu živila,  
tak ako živí  
nás Boh  
darmi svojimi.

Neraz i tieseň  
prišla,  
a zdalo sa,  
že trestáš neprávom.

Tak plynul čas,  
až prišla žitia

tvojho jeseň.

No,  
čo už  
v živote  
prináša jeseň?

Plody zeme  
a čakanie  
na zimu,  
keď všetko  
sa k spánku  
ukladá  
a napokon  
rozzvučí sa  
vianočná pieseň.

Tak i tvoj život plynie...  
Aj každého z nás.

Sadíme stromček  
na jar.  
Chránime a formujeme,

na jeseň plody zberáme.

Ako strom k snu zimy  
sa skláňame,  
by sme sa  
opäť zas´  
na jar prebudili  
i spánku večnom raz...

## Mojej sestričke Danke

Bola si s'á púčik malý ružový,  
keď náhle si tuho zaspala...  
Bábätko s rúčkami malými  
a očkami farby oblohy,  
aj teraz sa usmievaš,  
keď si tam hore v nebíčku.  
Ja cítim, že si anjelič  
Ba sprevádzaš ma,  
Boh mi Ťa často posiela  
cez Ducha Svätého...  
Tak, aby som  
uverila, že sestry  
sú láskou spojené.  
A že sa raz  
spolu stretneme,  
keď príde čas...

## **Sestrám**

Sestra Anna  
žije v kruhu  
svojej rodiny  
a zobia ju  
synovia traja,  
hoc dcéru  
nemala,  
predsa  
sa nevesty dočkala  
a túžbu po dcére  
jej nevesty isto  
naplnia...

Sestra Elena  
najmladšia  
z nás  
teší sa synom  
dvom, tak  
ako ja  
a kolobeh  
žitia oni naplnia.

## **Darček synovi**

Darujem ti pár slov,  
ktoré nazvem báseň.

Dávam ti ich preto,  
aby ti zahnali  
smútok,  
keď sa ti  
bude zdať,  
že si sám...

Nech ťa sprevádza  
láska,  
krása  
aj sila,  
ktorú nosíš  
v sebe.

Veď každý  
sme natoľko  
krásni ako  
to cítime sami

a ako sa uzrieme  
v iných očiach.

Tak kráčaj ďalej  
a srdce nes si hore,  
nikdy sa nevzdávaj!

Ved' ruže života  
ti aj dnes rozkvitnú.

A Boh v náručí  
schová ťa.

A šepne myšlienku.  
Neboj sa,  
len ver!

Ja láska som a vediem ťa!

Tak očisti myseľ svoju  
od strachu  
a požehnám ti  
opäť zo všetkého.

## **Bratancovi Mirkovi**

Ja,  
sľub som  
príbuzným dala,  
že verš  
Ti venujem  
keď niet  
Ťa už  
na zemi.

Tak náhle  
odišiel si  
tragicky,  
nečakane.

Už jar dýchala  
prvým vánkom.  
Ty, stromy  
si ešte  
ostrihal,  
opatril  
a potom zaspal



večným spánkom.

No,  
z hora sa na nás  
pozeráš  
a čakáš nás.

Verím  
v nebi...

## **Dieťa – znamenie lásky**

V jesenný  
slnkom zaliaty deň  
kráčala som  
chodníkom  
popri riečke zlatistej.  
Náhle, zrazu zazrela som  
hlávku plavú,  
kučery zdobili chlapčeka.  
Čakal na ceste.

Zveril sa mi,  
že čaká ho cesta  
k Charite.  
Nuž riekla som:  
„Časť cesty spoločnej máme!“  
Môžeme spolu ísť!  
Ja, odprevadím Ťa!

Chlapča usmialo sa a rieklo.  
Vďačne!  
A tak sme spolu kráčali,

ja a môj kamarát malý,  
Maťko - zvaný.  
Stihol sa pochváliť,  
že žije tam - v Charite  
s bratom a so sestrami.

A tety, dobré sú a milé.  
Nuž ďakujme za ne,  
že ich srdcia vzácne  
i ruky, čo lásku nahrádzajú  
vd'ačne tým,  
čo ju tak  
veľmi potrebujú.

## Staroba

Starký, starká sedia  
na priedomí a čakajú...  
Čakajú na deti.  
Veď tri groše aj pre ne  
odkladali, keď v potu tváre  
chlieb na poli dorábali.  
Dnes,  
však už iný mrav doba  
priniesla.  
Deti sa svetom túlajú,  
Aj ony na chlieb zarábajú.  
No, rodnú hrudu a zem otcov  
treba ochrániť pre deti.  
Tak starkí spolu dumajú.  
veď zem posvätnou je.  
Boh ju ľudu svojmu dal.  
Požehnaní sú tí, čo Boha, zem  
a národ v úcte majú.  
Tak veria, že deti sa nestratia.  
Veď tento kód v srdciach majú.

## Namiesto doslovu...

### Vianočný stromček

Bývali sme s rodičmi v malebnom horskom prostredí. Pred domom zurčal potôčik a všade dookola rástli stromy. Samozrejme, že aj vianočný stromček nám rástol skoro pri dome. Pre nás, deti, sa stalo milou povinnosťou ísť po stromček osobne. Ráno, ešte za tmy, sme pripravili „brodky“ zo šípok a jahniat liesky. Brodky boli symbolom zdravia a starostlivosti o gazdovstvo. Večer sa podávali pri stole a dostali z nich ochutnať aj domáce zvieratá.

So sestrou sme zobrali sánky a vybrali sa do lesa po stromček, ktorý sme si už predtým vyhliadli. Deň sa prebudil do nádhernej zimnej krajiny. Slniečké lúče iskrili na snehových kryštálikoch jedlí a krajina vyzerala ako v rozprávke. Vôbec sa nám nechcelo z lesa odísť. Predstavovali sme si v ňom rozprávkové bytosti. Behali sme po lese a ani sme nezbadali, že deň sa zmenil. Slniečko sa skrylo a oblohu zastrelili snehové mraky zrazu začalo chumeliť. Obidve, zmáčané od snehu a skrehnuté

od zimy, sme už nemali dost' síl odpíliť stromček.  
Chceli sme ísť domov, ale návrat nebol jednoduchý.  
Našťastie sme začuli známy hlas:  
„Kde ste?“ Bol to otec, ktorý sa nás vybral hľadať.  
Nielenže sa mu podarilo nájsť nás, ale vyriešil aj  
náš problém so stromčekom. Do večera sme ho ešte  
stihli v teplúčku aj ozdobiť. Vianoce boli vždy  
krásne, ale tieto o to krajšie, že sme sa presvedčili:  
„Tak, ako nás ochraňoval náš otec, tak nás  
ochraňuje aj náš Otec Nebeský.“

## OBSAH

### VERÍM

1. Verím a prosím
2. Najkratšia modlitba
3. Skúšky
4. Ruky
5. Dar
6. Ty so mnou kráčaš
7. S Tebou Pane
8. Nebojím sa
9. Modlitba
10. Tvoje dielo
11. Nereptajme!
12. Tak uver!
13. Hrad prepevný
14. Láska
15. A tak...

## DUCHOVNÉ PREŽÍVANIE

16. Milénium
17. Novoročný vinš
18. Veľkonočná
19. Veľká noc I
20. Veľká noc II
21. Jar
22. Letné vábenie
23. Letný dotyk lásky
24. Jeseň
25. Sviatok duší
26. Pamiatka zosnulých
27. Advent
28. Požehnaný čas
29. Vianočná túžba
30. Čas najkrajší
31. Vianoce prišli
32. Vianočný čas
33. Vianoce a čas
34. Vianočná
35. Vianoce
36. Jedlička



## BLÍŽNYM

37. Čas
38. Kolobeh života
39. Ženám I
40. Ženám II
41. Mame k sviatku
42. Starkej
43. Otcovi
44. Mojej sestričke Danke
45. Sestrám
46. Darček synovi
47. Bratancovi Mirkovi
48. Dieťa znamenie lásky
49. Staroba
50. Vianočný stromček

## POĎAKOVANIE

Za duchovnú podporu a pomoc  
pri realizácii knižného vydania  
poézie „S Tebou Pane“ úprimne  
ďakujem  
generálnemu duchovnému  
plk. Jaroslavovi Balockému  
a pplk. Milanovi Gajdošovi

## S TEBOU PANE

Autorka: Ing. Božena Dobrovičová  
Záriečska

Vydalo: Ústredie EPS v OS SR a OZ SR

Ako rozšírené vydanie, nepredajné

Ilustrácie: Milan Gajdoš ml.

Rok vydania: 2008

ISBN 80 – 968687- 8 – 5

EAN 9788096868704

V básnickej zbierke “S tebou Pane” je vyjadrená viera a nádej ľudského pokolenia v dobro, ale najmä očakávaná láska, ktorou ho obdarúva Boh.

autorka

